

Psalm 75: 6

6. 'k Zal dit melden, 'k zal altijd
Zingen Jakobs God ter eer,
Slaan der bozen hoornen neer,
Vellen wat Zijn Naam bestrijdt;
Maar der vromen hoorn en macht
Zal verhoogd zijn door Gods kracht.

1

Gezang 115: 1, 3 en 6

1. Laat komen, God, uw rijk,
Christus, uw heerschappij!
De macht van satan wijk',
maak ons van zonde vrij!

2

Gezang 115: 1, 3 en 6

3. Wanneer komt toch dat uur,
dat krijg heeft afgedaan
met elk onheilig vuur
van misdaad, lust en waan?

3

Gezang 115: 1, 3 en 6

6. Nog ligt in nacht ginds ver
en dood het heidens land,
ga op, o morgenster,
en blus nooit weer uw brand!

4

Gezang 123: 2 en 4

2. O dag van schrik en heerlijkheid,
als voor uw glans en majesteit
de glans der zonnen zal verdwijnen,
de dood u als verwinnaar eert,

5

Gezang 123: 2 en 4

het stof ten leven wederkeert,
Gij op de wolken zult verschijnen,
als aard' en hemel voor u vliedt
en al wat leeft uw glorie ziet!

6

Gezang 123: 2 en 4

4. Mijn Heiland, dat uw toekosmt mij
tot troost op mijne loopbaan zij,
tot baak en richtsnoer van mijn handel,
ter noordstar, die mij veilig leidt

7

Gezang 123: 2 en 4

op mijne reis naar d'eeuwigheid,
opdat ik als een wijze wandel'
en juich', daar ik uw toekomst eer:
"Kom Jezus, ja, kom haastig, Heer!"

8

Lezen: Ezechiël 9

1. Daarna riep Hij ten aanhoren van mij
met luide stem: Kom naar voren, u die
de stad gaat straffen, ieder met zijn
verdelgingswapen in zijn hand.

9

Lezen: Ezechiël 9

2. En zie, zes mannen kwamen vanuit
de richting van de Bovenpoort, die
naar het noorden gekeerd is, ieder met
zijn vernietigingswapen in zijn hand.
Eén Man in hun midden was gekleed in
linnen met een schrijverskoker aan Zijn
middel. Toen kwamen zij binnen en
gingen naast het koperen altaar staan.

10

Lezen: Ezechiël 9

3. De heerlijkheid van de God van
Israël verhief zich van boven de cherub
waarop Hij rustte, naar de drempel van
het huis, en Hij riep naar de Man Die in
linnen gekleed was, Die de
schrijverskoker aan Zijn middel had.

11

Lezen: Ezechiël 9

4. En de HEERE zei tegen Hem: Trek
midden door de stad, midden door
Jeruzalem, en zet een merkteken op de
voorhoofden van de mannen die
zuchten en kermen over al de
gruweldaden die in het midden ervan
gedaan worden.

12

Lezen: Ezechiël 9

5. Maar tegen die andere mannen zei Hij ten aanhoren van mij: Trek achter Hem aan door de stad, en dood! Ontzie niemand en heb geen medelijden.

13

Lezen: Ezechiël 9

6. Dood ouderen, jongemannen en meisjes, kleine kinderen en vrouwen, om hen te gronde te richten. Raak echter niemand aan op wie het merkteken is. Begin vanuit Mijn heiligdom. Toen begonnen zij bij de oudere mannen die zich vóór het huis bevonden.

14

Lezen: Ezechiël 9

7. Hij zei tegen hen: Verontreinig het huis, vul de voorhoven met gesneuvelden, ga naar buiten. Toen gingen zij naar buiten en zij sloegen toe in de stad.

15

Lezen: Ezechiël 9

8. En het gebeurde terwijl zij toesloegen, dat ik alleen achterbleef. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep: Ach, Heere HEERE, gaat U heel het overblijfsel van Israël te gronde richten door Uw grimmigheid over Jeruzalem uit te storten?

16

Lezen: Ezechiël 9

9. Toen zei Hij tegen mij: De ongerechtigheid van het huis van Israël en van Juda is buitengewoon groot. Het land is vol bloed, en de stad vol buiging van het recht, want zij zeggen: De HEERE heeft het land verlaten, en: De HEERE ziet het niet.

17

Lezen: Ezechiël 9

10. Daarom zal Ik ook niemand ontzien, en Ik zal geen medelijden hebben. Ik zal hun weg op hun eigen hoofd doen neerkomen.

18

Lezen: Ezechiël 9

11. En zie, de Man Die in linnen gekleed was, aan Wiens middel de schrijverskoker hing, kwam verslag uitbrengen en zei: Ik heb gedaan, zoals U Mij geboden had.

19

Lezen: Openbaringen 7

1. Hierna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde tegen, opdat er geen wind zou waaien op de aarde, of op de zee of tegen enige boom.

20

Lezen: Openbaringen 7

2. En ik zag een andere engel opkomen van waar de zon opgaat, met het zegel van de levende God. En hij riep met luide stem tegen de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen,

21

Lezen: Openbaringen 7

3. en zei: Breng geen schade toe aan de aarde, en ook niet aan de zee en de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.

22

Lezen: Openbaringen 7

4. En ik hoorde het aantal van hen die verzegeld waren: honderdvierenveertigduizend waren er verzegeld uit alle stammen van de Israëlieten.

23

Lezen: Openbaringen 7

5. Uit de stam Juda waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Ruben waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Gad waren er twaalfduizend verzegeld,

24

Lezen: Openbaringen 7

6. uit de stam Aser waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Naftali waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Manasse waren er twaalfduizend verzegeld,

25

Lezen: Openbaringen 7

7. uit de stam Simeon waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Levi waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Issaschar waren er twaalfduizend verzegeld,

26

Lezen: Openbaringen 7

8. uit de stam Zebulon waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Jozef waren er twaalfduizend verzegeld, en uit de stam Benjamin waren er twaalfduizend verzegeld.

27

Lezen: Openbaringen 7

9. Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand.

28

Lezen: Openbaringen 7

10. En zij riepen met een luide stem: De zaligheid is van onze God, Die op de troon zit, en van het Lam!

11. En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij wierpen zich vóór de troon neer met hun gezicht ter aarde en aanbaden God,

29

Lezen: Openbaringen 7

12. en zeiden: Amen. De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen.

30

Lezen: Openbaringen 7

13. En een van de ouderlingen antwoordde en zei tegen mij: Dezen, die bekleed zijn met witte gewaden, wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen?

31

Lezen: Openbaringen 7

14. En ik zei tegen hem: U weet het, mijn heer. En hij zei tegen mij: Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam.

32

Lezen: Openbaringen 7

15. Daarom zijn zij vóór de troon van God, en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel. En Hij Die op de troon zit, zal Zijn tent over hen uitspreiden.
16. Zij zullen geen honger of dorst meer hebben, en geen zonnesteek of enige hitte zal hen treffen.

33

Lezen: Openbaringen 7

17. Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

34

Psalm 37: 2 en 7

2. Stel op den HEER' in alles uw betrouwen;
Betracht uw plicht, bewoon het aardrijk; leer
Uw welvaart op Gods trouw volstandig bouwen.

35

Psalm 37: 2 en 7

Verlustig u met blijdschap in den HEER',
Dan zal Hij u in liefd' en gunst aanschouwen,
U schenken, wat uw hart van Hem begeer'.

36

Psalm 37: 2 en 7

7. Hij ziet zijn dag, den dag zijns
oordeels, komen.
Men trekt het zwaard, men spant den
boog en mikt
Op 't zuchtend hart der onderdrukte
vromen;

37

Psalm 37: 2 en 7

Daar 's bozen raad hen wreed ter
slachting schikt,
In 't stout bestaan, in 't woeden niet te
tomen,
Voor dat hem God verbijstert en
verschrikt.

38

Psalm 1: 2 en 3

2. Want hij zal zijn gelijk een frisse
boom,
In vetten grond geplant bij enen
stroom,
Die op zijn tijd met vruchten is
beladen,

39

Psalm 1: 2 en 3

En sierlijk pronkt met onverwelkte
bladen.
Hij groeit zelfs op in ramp en
tegenspoed.
Het gaat hem wel, 't gelukt hem wat hij
doet.

40

Psalm 1: 2 en 3

3. Gans anders is 't met hem, die 't
kwaad bemint:
Hij is als kaf, dat wegstuift voor den
wind.
Geen zondaar zal 't gewis verderf
ontkomen,

41

Psalm 1: 2 en 3

Als in 't gericht door God wordt wraak
genomen.
Hij, die van deugd en godsvrucht is
ontaard,
Zal niet bestaan, waar 't vrome volk
vergaârt.

42

Psalm 56: 4 en 6

4. Gij weet, o God, hoe 'k zwerven
moet op aard';
Mijn tranen hebt G' in Uwe fles
vergaard.
Is hun getal niet in Uw boek bewaard,
Niet op Uw rol geschreven?

43

Psalm 56: 4 en 6

Gewis, dan zal mijn wreev'le vijand
beven,
En, als ik roep, straks rugwaarts zijn
gedreven.
Dit weet ik vast; God zal mij nooit
begeven;
Niets maakt mijn ziel vervaard.

44

Psalm 56: 4 en 6

6. Gij hebt mijn ziel beveiligd voor den
dood;
Gij richt mijn voet, dat hij zich nimmer
stoot;
Gij zijt voor mij een schild in allen
nood;
Gij hebt mijn smart verdreven.

45

Psalm 56: 4 en 6

Uw dierb're gunst is m' altoos
bijgebleven.
'k Zal, voor Gods oog, naar Zijn bevelen
leven.
Zo word' door mij Zijn Naam altoos
verheven;
Zo word' Zijn lof vergroot.

46

Gezang 96: 1, 2 en 4

1. Een vaste burg is onze God,
een toevlucht voor de zijnen!
Al drukt het leed, al dreigt het lot,
Hij doet zijn hulp verschijnen!

47

Gezang 96: 1, 2 en 4

De vijand rukt vast aan
met opgestoken vaan;
hij draagt zijn rusting nog
van gruwel en bedrog,
maar zal als kaf verdwijnen!

48

Gezang 96: 1, 2 en 4

2. Geen aardse macht begeren wij,
die gaat welras verloren.
Ons staat de sterke Held ter zij,
die God ons heeft verkoren.

49

Gezang 96: 1, 2 en 4

Vraagt gij zijn naam? Zo weet,
dat Hij de Christus heet,
Gods eengeboren Zoon,
verwinnaar op de troon:
de zeeg' is ons beschoren!

50

Gezang 96: 1, 2 en 4

4. Gods woord houdt stand in
eeuwigheid
en zal geen duimbreed wijken.
Beef, satan! Hij, die ons geleidt,
zal u de vaan doen strijken!

51

Gezang 96: 1, 2 en 4

Delf vrouw en kind'ren 't graf,
neem goed en bloed ons af,
het brengt u geen gewin:
wij gaan ten hemel in
en erven koninkrijken!

52